

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים

מנהליים

עת"מ 12-01-52971 אידה ואח' נ' משרד הפנים

בפני כב' השופטת יהודית שטופמן

העותרים	1. אידה יצחק	בעניין:
	2. איבאשנצ'נקו אוליסה	
	ע"י ב"כ עו"ד דוד אנגיל	
	נ ג ד	
המשיב	משרד הפנים	
	ע"י פרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי)	

פסק דין

- 1
2
3 1. העותרים הגישו לביהמ"ש זה עתירה בעניין הסדרת מעמדה בישראל של העותרת 2, ובפניי
4 בקשת העותרים להשית הוצאות על המשיב בגין החלטתו להיעתר לבקשת העותרים
5 ולאפשר המשכו של ההליך המדורג בעניינם של העותרים ולהאריך את תוקף אשרתה של
6 העותרת מסוג א/5.
7
8 המשיב הגיש הודעה לבית המשפט לפיה הוא מקבל את עתירת העותרים ומסכים להמשיך
9 בהליך המדורג. בתגובתם מסכימים העותרים להצעת המשיב, אולם עותרים לחייב את
10 המשיב ליתן החלטה מנומקת מיום עריכת הראיון בתוך פרק זמן שלא יעלה על 90 יום, כמו
11 כן לחייב את המשיב בהוצאות, עקב עיוות דין ועינוי דין כלפי העותרים.
12
13 2. המשיב מבקש לדחות את בקשת העותרים בכל הנוגע לפסיקת ההוצאות, ומסכים לבקשה
14 ליתן עמדתו בתוך 90 ימים ממועד עריכת הראיון.
15
16 **הרקע לעתירה**
17
18 3. העתירה שבפניי, עניינה כאמור הסדרת מעמדן בישראל של העותרת 2. העותרת נישאה
19 לעותר ביום 2.3.05 וקיבלה מהמשיב אשרת שהייה מסוג א/5 החל מיום 18.12.06, לאחר
20 שעמדה בתנאי נוהל מסי 5.2.0008. האשרה חודשה מידי שנה בהתאם לנוהל, במשך יותר
21 מארבע שנים.
22
23 4. ביום 23.1.11 הודיע המשיב לעותרת כי: "לאור הנתונים שבידנו ולאור החלטת המטה
24 בירושלים, הוחלט על הפסקת הליך".
25

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים

מנהליים

עת"מ 12-01-52971 אידה ואח' נ' משרד הפנים

5. ביום 30.1.11 הגישו העותרים ללשכת המשיב בקשה לעיון במסמכים והעתקתם על מנת שיוכלו לטעון את טענותיהם, המשיב לא הגיב לבקשתם זו. ביום 20.2.11 הגישו העותרים ערר למשרד הפנים בירושלים ובעקבות הערר קיבלו את המסמכים אותם ביקשו, ללא כל "תשתית ראייתית" או אפשרות "עיון במסמכים" שבתיק, או כל מסמך נוסף המסביר את סיבת דחיית בקשתם.
6. ביום 3.5.11 הגישו העותרים השגה לוועדת השגה לזרים בירושלים (השגה 163/11) על החלטת המשיב מיום 23.1.11 ובשל היעדר תגובה לערר שהוגש למטה משרד הפנים בירושלים מיום 20.2.11. ביום 4.5.11 נתקבלה החלטת ועדת ההשגה לזרים כי על המשיב להגיב תוך 30 יום. המשיב הגיש תגובתו רק ביום 18.9.11, קרי למעלה מארבעה חודשים לאחר מתן החלטת ועדת ההשגה.
7. לבסוף, נקבע לעותרים שימוע שנערך ביום 20.6.11 במהלכו מסרה לעותרים פקידת המשיב כי יש בידי הרשות "מידע עלום ומכתבים כנגדם כי כביכול הקשר ביניהם הוא פיקטיבי". בתגובה לטענה זו ביקשו העותרים תשתית ראייתית כדי שיוכלו להתגונן וליתן תגובתם בהתאם. המשיב בחרו להתעלם מבקשה זו ועד למועד מתן החלטה זו לא התקבלו כל מסמכים.
8. בעקבות השימוע שהתקיים ביום 20.6.11 התקבלה החלטה נוספת ולפיה: "לאור המידע הקיים במשרדנו והשימוע שהסתיים בתוצאות לא חיוביות, לא שוכנעו בכנות ואמיתות הקשר ביניהם". במעמד זה הגיש ב"כ העותרים בקשה לעיון במסמכים ובקשה לקבל לידיו העתק של כל המכתבים העלומים שנשלחו, והמשיב בחר שוב, להתעלם מבקשתם זו. ביום 20.9.11 נשלחו על ידי המשיב במסגרת ההשגה חלק קטן של המסמכים.
9. ביום 3.10.11 ניתנה החלטת יו"ר ועדת ההשגה לזרים בירושלים, הגב' שרה בן שאול ויס לפיה: "ההחלטה בדבר הארכת רישיון הישיבה של המשיגה מוחזרת ללשכת המשיב, לצורך מתן החלטה מנומקת כראוי, תוך 30 יום". מאחר שהמשיב לא קיים החלטה זו הוגשה העתירה שלפני.
10. בבקשה לסילוק על הסף מחמת אי מיצוי הליכים, ביקש המשיב להפנות את העותרים לוועדת השגה להמשך בחינת עניינם בהתאם להוראות "נוהל ועדת השגה לזרים במשרד הפנים – מרחבי ירושלים ותל אביב", אשר נכנס לתוקף ביום 3.4.11 (להלן: "נוהל ועדת השגה") מאחר ובעניינם של העותרים נתן המשיב החלטה ביום 11.9.11 ועל החלטה זו הגישו העותרים השגה לוועדת ההשגה בירושלים, וביום 3.10.11 ניתנה החלטת יו"ר ועדת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים

מנהליים

עת"מ 12-01-52971 אידה ואח' נ' משרד הפנים

- 1 ההשגה בירושלים, המוחקת את ההשגה, אולם מורה למשיב ליתן החלטה חדשה ומנומקת
2 בעניינם של העותרים תוך 30 יום.
3
- 4 11. ביום 12.6.2012 הגיש המשיב הודעה לבית המשפט ולפיה, לאחר ששב ובחן את עניינם של
5 העותרים, הוחלט להיעתר לבקשת העותרים ולאפשר המשכו של ההליך המדורג בעניינם.
6 כמו כן, נמסר על ידי המשיב כי בשלב זה יוארך תוקף אשרתה של העותרת מסוג א/5. כמו
7 כן, הודיע המשיב כי בעקבות ההודעה דגן העתירה מתייתרת. הודעה זו הועברה לתגובת
8 העותרים, אשר שבו ופרטו בתגובתם את טענותיהם לעניין התנהלות המשיב במהלך
9 ההליכים, והסכימו להודעה אך עתרו לפסיקת הוצאות.
10
- 11 12. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובמכלול העובדות והטענות שנפרסו בפני ובשים לב
12 לקריטריונים שנקבעו בבג"ץ 842/93 אל נסאסרה נ' שר הבינוי והשיכון ואח' פ"ד מח (4)
13 217/219 (להלן: הלכת אל נסאסרה) לעיל, מצאתי לקבל את בקשת העותרים ולחייב את
14 המשיב בהוצאות שכ"ט ובהוצאות משפט.
15
- 16 13. לאור האמור בבג"צ אל נסאסרה, על מנת שבית המשפט יחייב את המשיב בהוצאותיו
17 ובשכר טרחת עו"ד יש לבחון את הקריטריונים הבאים (עמ' 219 לפסה"ד).
18
- 19 א. האם היה צידוק בהגשת העתירה?
20 ב. האם לא הזדרזו העותר ופנה לבית המשפט הגבוה טרם שמיצה את כל האפשרויות
21 הפתוחות לפניו וטרם שפעל כראוי אצל הרשויות המוסמכות?
22 ג. האם היה שיהוי בהגשת העתירה?
23 ד. האם עצם הגשת העתירה היא שהניעה את המשיב לחזור בו מהחלטה קודמת שלו
24 ולהעניק לעותר את הסעד המבוקש בעתירה עוד לפני שזו התבררה בבית המשפט?
25
- 26 14. מעיון בטענות הצדדים ובמסמכים, עומד עניינם של העותרים, באותן אמות מידה, כפי
27 שנקבעו בבג"צ אל נסאסרה. בהחלטת כב' השופטת ש. גדות ס"נ מיום 27.2.12 נקבע כי:
28 "יתרה מכך עמדתי היא כי טיעון המשיב לוקה בחוסר תום לב. המשיב הוא שלא הגיב
29 להחלטת ועדת ההשגה במשך 3 חודשים. במקום ליתן החלטה מנומקת ולהגישה לוועדת
30 ההשגה, כמפורט בהחלטה, הוא הגיש בקשה למחיקת העתירה על הסף מחמת אי מיצוי
31 הליכים. ניתן היה לצפות כי לאחר הגשת העתירה ידאג המשיב למתן החלטה מנומקת,
32 כפי שהורתה ועדת ההשגה, ולא יגיש בקשה לסילוק על הסף מחמת אי מיצוי הליכים,
33 כשהוא ממשיך להפר את החלטות ועדת ההשגה". (סעיף 12 להחלטה).
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים

מנהליים

עת"מ 12-01-52971 אידה ואח' נ' משרד הפנים

15. אין בידי לקבל את טענת המשיב לפיה התנהלותו במהלך ההליכים, כמו גם התמשכות ההליכים הייתה בגדר הסביר, ההיפך הוא הנכון. העותרים ניסו לקבל את סעדיהם מהמשיב במספר הזדמנויות, בטרם פנו לבית המשפט והמסמכים אשר צורפו לעתירה מעידים על כך. המשיב משך את ההליכים במשך תקופה ארוכה, והשיחוי בו נקט גרם לעותרים עינוי דין מיותר וחייבם לפנות לבית המשפט.

16. בנסיבות העניין אין ספק כי לאור התוצאה הסופית, הייתה הגשת העתירה מוצדקת מלכתחילה. לדעתי מיצו העותרים את כל ההליכים בטרם עתרו לבית המשפט בבקשה לסעד. העותרים המתונו כי המשיב יפעל בהתאם להחלטת ועדת ההשגה, אך המשיב לא פעל במשך 120 יום לאחר מועד מתן ההחלטה. אין ספק כי הגשת העתירה היא שגרמה למשיב לפעול. בעניין דומה הכריע בית המשפט המחוזי בירושלים, בעת"מ 294/10 סהאם סאלם ואח' נ' מדינת ישראל, שר הפנים, 2011.

17. מקובלת עלי עמדת ב"כ העותרים, לפיה אין להשלים עם המצב בו הופך בית המשפט לעניינים מנהליים ל"עמדת קבלה" של המשיב, וכי רק לאחר שמוגשת עתירה מנהלית לבית המשפט, מתחילים גלגלי הביורוקרטיה לנוע.

סוף דבר

18. לבקשת העותרים והמשיב – נמחקת העתירה.

19. לאור המפורט בפסק הדין, יישא המשיב בהוצאות העותרים בסכום כולל של 8,000 ₪. האגרה תושב לעותרים בהתאם לתקנות.

ניתן היום, א' תמוז תשע"ב, 21 יוני 2012, בהעדר הצדדים.

יהודית שטופמן, שופטת